

Tiedotusyksikkö

Euroopan unionin tuomioistuin
LEHDISTÖTIEDOTE nro 77/18
Luxemburgissa 31.5.2018

Tuomio asiassa C-537/17
Claudia Wegener v. Royal Air Maroc SA

Oikeutta korvaukseen lennon pitkäaikaisen viivästymisen johdosta sovelletaan myös kolmanteen valtioon suuntautuviin suoraan toisiinsa liittyviin lentoihin, joihin sisältyy välilasku EU:n ulkopuolella

Koneen vaihtaminen välilaskun aikana ei muuta mitenkään sitä tosiseikkaa, että vähintään kahta lentoa, jotka on varattu yhdessä, on pidettävä suoraan toisiinsa liittyvinä lentoina

Claudia Wegener varasi Royal Air Marocilta lennon Berliinistä (Saksa) Agadiriin (Marokko) Casablancassa (Marokko) tapahtuvine välilaskuineen ja koneen vaihtoineen. Kun hän ilmoittautui Casablancassa Agadiriin lähtevään koneeseen nousua varten, Royal Air Maroc eväsi hänen lennolle pääsynsä ja totesi, että hänen istuinpaikkansa oli annettu toiselle matkustajalle. Wegener nousi lopulta Royal Air Marocin toiseen koneeseen ja saapui Agadiriin alkuperäiseen aikatauluun nähden neljä tuntia myöhässä.

Wegener vaati tämän jälkeen korvausta kyseisestä viivästymisestä. Royal Air Maroc kuitenkin kieltäytyi hyväksymästä hänen vaatimustaan sillä perusteella, ettei hän voinut vedota korvausta koskevaan oikeuteen lentomatrustajien oikeuksista annetun unionin asetuksen¹ perusteella.

Kyseistä asetusta ei sovelleta yksinomaan Euroopan unionin ulkopuolella tapahtuviin lentoihin.² Koska Casablancan ja Agadirin lentoasemat sijaitsevat Marokossa, asetuksen sovellettavuus riippuu siis siitä, onko kyseiset kaksi lentoa (Berliini – Casablanca ja Casablanca – Agadir), jotka varattiin yhdellä ainoalla varauksella, luokiteltava yhdeksi *ainoaksi* lennoksi (liittymälentoinen), jonka lähtöpaikka oli jäsenvaltiossa (Saksa), vai onko niitä tarkasteltava erikseen, jolloin Casablanca – Agadir -lento ei kuulu asetuksen soveltamisalaan.

Landgericht Berlin (Berliinin alueellinen alioikeus, Saksa), jonka puoleen Wegener on käänntynyt, pyytää tässä tilanteessa unionin tuomioistuinta tulkitsemaan kyseistä asetusta.

Tänään antamallaan tuomiolla unionin tuomioistuin katsoo, että kyseistä asetusta sovelletaan matkustajien kuljetukseen, joka tapahtuu yhden ainoan varauksen perusteella ja johon sisältyy – matkustajan jäsenvaltion alueella (Berliini) sijaitsevalta lentoasemalta tapahtuvan lähdön ja tämän kolmannen valtion alueella (Agadir) sijaitsevalle lentoasemalle tapahtuvan saapumisen välillä – suunniteltu välilasku unionin ulkopuolella (Casablanca) lentokoneen vaihtoineen.

Unionin tuomioistuimen mukaan sekä asetuksesta että oikeuskäytännöstä³ ilmenee, että kun yksi ainoa varaus kattaa vähintään kaksi lentoa, kuten käsiteltävässä asiassa, kyseiset lennot

¹ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1). Kyseisen asetuksen mukaan lentomatrustajilla voi olla oikeus kiinteämääräiseen korvaukseen, jonka suuruus voi etäisyyden mukaan olla 250, 400 tai 600 euroa, jos lento peruutetaan tai se saapuu lopulliseen määräpaikkaansa vähintään kolme tuntia viivästyneenä.

² Asetuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaan asetusta sovelletaan a) matkustajiin, jotka lähtevät jäsenvaltion alueella sijaitsevalta ja perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvalla lentoasemalta ja b) matkustajiin, jotka lähtevät kolmannessa maassa sijaitsevalta lentoasemalta jäsenvaltion alueella sijaitsevalle ja perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvalla lentoasemalle (ja jotka eivät ole saaneet etuuksia tai korvausta ja apua kyseisessä kolmannessa maassa), mikäli kyseisestä lennosta vastaa yhteisön lentoliikenteen harjoittaja.

³ Unionin tuomioistuimen tuomio 26.2.2013, Folkerts (C-11/11, ks. lehdistötiedote [nro 18/13](#)).

muodostavat kokonaisuuden, kun on kyse matkustajien oikeudesta korvaukseen. Kyseisiä lentoja on siis pidettävä *yhtenä ja samana* ”lentona liittymälentoiheen”.

Unionin tuomioistuin toteaa lisäksi, että suoraan toisiinsa liittyvien lentojen yhteydessä mahdollisesti tapahtuva koneen vaihto ei vaikuta tähän luokitteluun. Asetuksessa ei nimittäin ole ensimmäistäkään säännöstä, jossa luokittelu suoraan toisiinsa liittyviksi lennoiksi edellyttäisi sitä, että kyseessä olevat lennot toteutetaan samalla koneella.

Pääasiassa kyseessä olevan kaltaista kuljetusta on näin ollen kokonaisuutena tarkasteltuna pidettävä yhtenä *ainoana* lentona liittymälentoiheen, joten se kuuluu asetuksen soveltamisalaan.

HUOMAUTUS: Ennakkoratkaisupyyntö antaa jäsenvaltioiden tuomioistuimille mahdollisuuden tiedustella niiden käsiteltävänä olevan yksittäisen asian puitteissa unionin tuomioistuimelta unionin oikeuden tulkintaa tai unionin toimen pätevyyttä. Unionin tuomioistuin ei ratkaise kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevaa asiaa. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on ratkaista asia unionin tuomioistuimen ratkaisun mukaisesti. Unionin tuomioistuimen ratkaisu sitoo vastaavalla tavoin muita kansallisia tuomioistuimia, jotka käsittelevät samanlaista ongelmaa.

Tämä on tiedotusvälineiden käyttöön tarkoitettu epävirallinen asiakirja, joka ei sido Euroopan unionin tuomioistuinta.

Tuomion [koko teksti](#) julkaistaan CURIA-sivustolla julistamispäivänä

Lisätietoja: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

Kuvia tuomion julistamisesta on saatavilla "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106